

Autoreferat

1. Imię i nazwisko.

hs. Stanisław Dynowski

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne – z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych.

4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). Omówienie to winno dotyczyć merytorycznego ujęcia przedmiotowych osiągnięć, jak i w sposób precyzyjny określać indywidualny wkład w ich powstanie, w przypadku, gdy dane osiągnięcie jest dziełem współautorskim, z uwzględnieniem możliwości wskazywania dorobku z okresu całej kariery zawodowej.

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.

7. Oprócz kwestii wymienionych w pkt. 1-6, wnioskodawca może podać inne informacje, ważne z jego punktu widzenia, dotyczące jego kariery zawodowej.

hs. Dynowski

(podpis wnioskodawcy)

Autoreferat

ad 1. Imię i nazwisko: ks. Stanisław Dyndał

ad 2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne – z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej:

a.) Posiadane dyplomy, stopnie naukowe:

- Dyplom doktora nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki uzyskany Uchwałą Rady Wydziału Nauk Społecznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego z dnia 16 stycznia 2014 roku, na podstawie rozprawy pt.: „Znaczenie sportu w wychowaniu dzieci i młodzieży na przykładzie działalności sekcji judo Parafialnego Klubu Sportowego Kolping Jarosław” napisanej pod kierunkiem dr hab. Aliny Rynio; recenzenci: ks. Prof. dr hab. Edward Walawender oraz dr hab. Czesław Lewicki.
- Dyplom, Świadectwo Ukończenia Studiów Podyplomowych, Podyplomowe Kwalifikacyjne Studia Etyczne, Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II, Wydział Filozofii, Lublin 11.02.2011 r.
- Dyplom doktora nauk teologicznych w zakresie teologii pastoralnej nadany uchwałą Rady Wydziału Teologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II z dnia 18 czerwca 2008 r., na podstawie rozprawy „Posługa słowa w celebracji sakramentu namaszczenia chorych. Studium homiletyczno-liturgiczne na podstawie rytuału *Sakramenty chorych. Obrzędy i duszpasterstwo*” napisanej pod kierunkiem ks. prof. dr hab. Władysława Głowy; recenzenci: ks. prof. dr hab. Kazimierz Panuś, PAT Kraków oraz ks. prof. dr hab. Tadeusz Zasępa, KUL Lublin.
- Diploma Licentiae, Universitas Catholica Lublinensis Facultas Theologica, Lublin 16.06.2003 r.
- Dyplom Instytutu Formacji Pastoralno-Liturgicznej, Katolicki Uniwersytet Lubelski, 16.10.2002 r.

- Dyplom ukończenia studiów magisterskich, Katolicki Uniwersytet Lubelski, Wydział Teologii, Lublin 9 kwietnia 1996 r.

b.) Posiadane dyplomy z dyscypliny sportu – judo:

- Dyplom Trenera klasy – 2 PZ Judo 2024 r.
- Dyplom za udział w Seminarium Szkoleniowym: „Judo w Szkole: Wybrane zagadnienia ze szkolenia początkowego dzieci w judo” Warszawa 20.12.2023 r.
- Certyfikat 4 DAN Judo, Polski Związek Judo, Warszawa 07.05.2022 r.
- Certyfikat 3 DAN Judo, Polski Związek Judo, Warszawa 23.05.2015 r.
- Certyfikat 2 DAN Judo, Polski Związek Judo, Warszawa 2011 r.
- Certyfikat 1 DAN Judo, Polski Związek Judo, Zaświadczenie o Ukończeniu Kursu – Kurs instruktorów sportu – Judo. Judo – Sport, Warszawa 18.03.2006 r.

c.) Posiadane dyplomy z zakresu kwalifikowanej I Pomocy Przedmedycznej:

- Zaświadczenie o ukończeniu kursu: kurs umiejętności zawodowych w zakresie „Myśli samobójcze wśród podopiecznych – jak reagować, interwencja przy próbie samobójczej. Sanok 2024 r.
- Certyfikat ukończenia kursu w zakresie: Myśli samobójcze wśród podopiecznych – jak reagować, interwencja przy próbie samobójczej. Sanok 26.11.2024 r.
- Zaświadczenie o ukończeniu kursu z pierwszej pomocy w zakresie BLS AED Nr. 5/SAN/2024
- Zaświadczenie o ukończeniu kursu w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy i uzyskanie tytułu ratownika. Szkol – Med. Rzeszów, Jarosław 19 maja 2019 r.
- Zaświadczenie ukończenia szkolenia: Instruktor Ratownictwa Drogowego PZM, Krajowe Centrum Szkolenia Ratowników Drogowych PZM w Miedzianej Górze koło Kielc, 22.10.2006 r.
- Zaświadczenie ukończenia szkolenia Ratownik Drogowy PZM, Okręgowa Komisja Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego, Rzeszów, 22.02.2005 r.

d.) Posiadane dyplomy z ukończonych kursów Kadr Rezerwy Wojska Polskiego:

- Zaświadczenie Ukończenia Kursu Szkolenia Kadr Rezerwy (Oficerski) w Ramach Długotrwałych Ćwiczeń Wojskowych, Wyższa Szkoła Oficerska Wojsk Lądowych im. Tadeusza Kościuszki, Wrocław 25.08.2011 r.
- Dyplom mianowania na stopień podporucznika. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej 2012 r.
- Dyplom mianowania na stopień porucznika. Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, Minister Obrony Narodowej, Szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Rzeszowie 01.06.2018 r.
- Certyfikat ukończenia szkolenia: Trenuj z Wojskiem w ferie 2023 r.

e.) Pozostałe dyplomy i zaświadczenia:

- Kurs Kierowników Duchowych – Szkoła Formatorów w Krakowie, 15 maja 2021r.
- Akt Nadania Stopnia Awansu Zawodowego Nauczyciela Dyplomowanego, Podkarpacki Kurator Oświaty, Rzeszów 23.08.2018 r.
- Dyplom, Zaświadczenie ukończenia kursu instruktażowego kierowników wycieczek szkolnych i kierowników obozów wędrownych, Jarosław 22.10.2009 r.

ad 3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych.

a.) Praca wychowawczo – edukacyjna ma uczelniach wyższych:

- Wyższa Szkoła Społeczno – Gospodarcza w Przeworsku, praca na stanowisku wykładowcy na kierunku „Bezpieczeństwo wewnętrzne” od roku akademickiego 2024/25
- Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” filia w Rzeszowie, adiunkt w Instytucie Psychologii i Pedagogiki od roku akademickiego 2024/2025
- Collegium Humanum, filia w Rzeszowie – praca na stanowisku wykładowcy pedagogiki i filozofii od roku akademickiego 2023/2024
- Wyższa Szkoła Społeczno – Gospodarcza w Przeworsku – praca na stanowisku wykładowcy na kierunku „Bezpieczeństwo wewnętrzne”, wykłady: Fizyczne i techniczne aspekty ochrony osób i mienia, obszarów i obiektów, zajęcia z technik samoobrony od roku akademickiego 2023/2024
- Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi, filia w Jaśle, praca na stanowisku wykładowcy pedagogiki od roku akademickiego 2023/2024

- 01.04.2019 – 30.09.2019 – Państwowa Wyższa Szkoła Techniczno-Ekonomiczna w Jarosławiu, praca na stanowisku Starszy Wykładowca, wykłady i ćwiczenia z Pedagogiki
- Rok Akademicki 2018/2019 – PWSZ Sanok, praca na stanowisku Wykładowcy z Pedagogiki, wykłady i ćwiczenia z Pedagogiki
- Rok Akademicki 2018/2019 – Seminarium Duchowne we Lwowie, praca na stanowisku wykładowcy Katechetyki i Pedagogiki
- Rok Akademicki 2015/2016 – PWSZ Sanok – praca na stanowisku instruktora, prowadzenie zajęć z elementów samoobrony na kierunku Ratownictwo medyczne
- 01.02.2009 – 01.04.2015 – Państwowa Wyższa Szkoła Techniczno-Ekonomiczna w Jarosławiu, praca na stanowisku starszy wykładowca, wykłady i ćwiczenia z Etyki, Filozofii oraz Pedagogiki
- 01.09.2010 – 30.06.2015 – Seminarium Duchowne we Lwowie, praca na stanowisku wykładowcy Katechetyki i Pedagogiki

b.) Praca wychowawczo – edukacyjna w szkołach podstawowych, gimnazjalnych i średnich:

- 01.09.2018 – 31.08.2019 – Szkoła Podstawowa w Sufczyźnie oraz Niepubliczna Szkoła Podstawowa w Żohatynie, praca na stanowisku nauczyciela religii
- 01.09.2017 – 31.08.2018 – Zespół Szkół nr 3 w Krośnie, praca na stanowisku nauczyciela religii
- 01.09.2016 – 31.08.2017 – Zespół Szkół w Lutowiskach, praca na stanowisku nauczyciela religii
- 07.03.2016 – 20.08.2016 – Zespół Szkół w Kałnikowie, praca na stanowisku nauczyciela religii
- 01.09.2009 – 31.08.2010 – Zespół Szkół Odzieżowych i Ogólnokształcących w Jarosławiu, praca na stanowisku nauczyciela religii
- 01.09.2003 – 31.08.2009 – Państwowe Gimnazjum nr 1 w Jarosławiu, praca na stanowisku nauczyciela religii
- 01.09.1999 – 31.08.2003 – Zespół Szkół Rolniczych i Agrobiznesu w Przemyśle, praca na stanowisku nauczyciela religii

- 01.09.1998 – 31.08.1999 - Szkoła Podstawowa nr 15 w Przemyślu, praca na stanowisku nauczyciela religii
- 01.09.1996 – 31.08.1998 – Szkoła Podstawowa w Humniskach, praca na stanowisku nauczyciela religii

ad 4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.).

Omówienie to winno dotyczyć merytorycznego ujęcia przedmiotowych osiągnięć, jak i w sposób precyzyjny określać indywidualny wkład w ich powstanie, w przypadku, gdy dane osiągnięcie jest dziełem współautorskim, z uwzględnieniem możliwości wskazywania dorobku z okresu całej kariery zawodowej.

Tytuł osiągnięcia naukowego:

- a.) Wychowanie religijne, patriotyczne, sportowe i kulturalne dzieci i młodzieży na przykładzie parafii Chrystusa Króla w Jarosławiu.
- b.) Ks. Stanisław Dyndał, “Wychowanie religijne, patriotyczne, sportowe i kulturalne dzieci i młodzieży na przykładzie parafii Chrystusa Króla w Jarosławiu”, Kraków 2022 r., Wydawnictwo Naukowe Akademii Ignatianum w Krakowie; recenzenci: prof. dr hab. Wojciech J. Cynarski, Ks. dr hab. Andrzej Garbarz, prof. UR.
- c.) Omówienia celu naukowego ww. pracy/prac i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania.

Przedmiotem badań, które prowadziłem w latach 2008 – 2019 w trakcie pracy w Instytucie Pedagogiki Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej a następnie Państwowej Wyższej Szkoły Techniczno- Ekonomicznej w Jarosławiu była pedagogika społeczna. Prezentowane badania miały charakter teoretyczny i empiryczny, odnosiły się do praktycznego zastosowania metod pedagogiki społecznej w wychowaniu dzieci i młodzieży. Prowadzone przeze mnie analizy teoretyczne oraz praktyczne dotyczyły następujących aspektów: roli sportu w wychowaniu dzieci i młodzieży. Poprzez badania empiryczne oraz analizę materiałów źródłowych odkryłem bardzo ważne z punktu widzenia teorii i praktyki pedagogiki społecznej, pedagogiki zdrowia, edukacji

zdrowotnej oraz wychowania fizycznego, problemy zachowań zdrowotnych dzieci oraz młodzieży wyrażane przez czynne uprawianie sportu. Zachowanie zdrowotne wyrażane poprzez sport są ważnym elementem jakości i „stylu życia” oraz kultury zdrowotnej człowieka. Zachowania sprzyjające zdrowiu to komponent działaniowy postaw zdrowotnych, zaś ich kształtowanie jest jednym z najważniejszych celów edukacji zdrowotnej oraz wychowania fizycznego. Zachowania zdrowotne najczęściej ujmuje się albo w aspekcie celowym, albo w aspekcie w związku ze zdrowiem. W aspekcie celowym są to wszelkie formy aktywności jednostki w celu doskonalenia, utrzymania, poprawy kondycji zdrowotnej lub zapobiegania chorobom. W tym aspekcie uprawianie sportu odgrywa pierwszorzędną rolę. Natomiast mając na uwadze kryterium funkcjonalne można wyróżnić m.in. takie zachowania jak: nadużywanie alkoholu, palenie papierosów, używanie środków psychotropowych itp., w tym aspekcie sport, szczególnie sport uprawiany przez dzieci i młodzież nie tylko przeciwdziała takim zachowaniom, ale przede wszystkim je wyklucza. Uprawianie sportu oraz inne zachowania zdrowotne są także istotnym komponentem oraz wskaźnikiem kultury zdrowotnej, jednostki rozumianej jako tradycyjne sposoby radzenia sobie z chorobą i podtrzymywaniem dobrostanu. Należy podkreślić, że kultura zdrowotna jednostek wyrażana poprzez zachowania zdrowotne odzwierciedla ich wartości oraz poglądy na życie. Po obronie pracy doktorskiej z pedagogiki pt., „Znaczenie sportu w wychowaniu dzieci i młodzieży na przykładzie działalności sekcji judo P.K.S. Kolping Jarosław” postanowiłem poszerzyć swoje badania na temat roli sportu w wychowaniu o inne dyscypliny sportowe, w których dzieci i młodzież trenuje sport w P.K.S. Kolpig Jarosław oraz postanowiłem zbadać w jaki sposób religia, patriotyzm, kultura a także sport wpływają na wychowanie dzieci i młodzieży w parafii Chrystusa Króla w Jarosławiu. Opisane w książce badania dotyczą ważnego w życiu każdego człowieka okresu rozwojowego - od wieku wczesnodziecięcego do wieku wczesnej adolescencji. Jak wiadomo okres ten charakteryzuje się burzliwymi przemianami w rozwoju fizycznym, psychicznym i społecznym. Niniejsza książka jest próbą określenia znaczenia wychowania religijnego, patriotycznego, sportowego oraz kulturalnego na proces wychowania dzieci i młodzieży na przykładzie działalności duszpasterskiej Parafii Chrystusa Króla w Jarosławiu, świetlicy socjoterapeutycznej u Kolpinga przy Parafii Chrystusa Króla oraz Parafialnego klubu Sportowego (PKS) Kolping Jarosław. Aby odpowiedzieć na pytanie jak wychowanie religijne, patriotyczne, sportowe i

kulturalne wpływa na proces wychowania we wspólnotach parafialnych, świetlicy i PKS Kolping Jarosław, postawiłem problemy szczegółowe:

1. Dlaczego dzieci i młodzież podejmują formację w parafii Chrystusa Króla w Jarosławiu?
2. W jaki sposób zaangażowanie w żywy Kościół, patriotyzm, sport, kulturę wpływa na życie dzieci i młodzieży?
3. Co ma największy wpływ na ich hierarchię wartości?

Główną metodą zastosowaną w przygotowanej książce jest metoda monograficzna, zaś techniką, którą się posłużono jest analiza treści gazety parafialnej „Chrystus Król” oraz analiza i opis materiałów źródłowych, historycznych fotografii z działalności parafii Chrystusa Króla, PKS Kolping Jarosław oraz świetlicy u Kolpinga. Metodą drugą lub uzupełniającą metodą badawczą, którą się posłużyłem jest metoda sondażu diagnostycznego z techniką otwartego wywiadu pogłębionego (źródło wywołane). Zastosowany został narracyjny wywiad ekspercki, który umożliwia poznawanie zagadnień dotyczących życia społecznego. Został on przeprowadzony z wychowawcami oraz pedagogami ze świetlicy u Kolpinga, a także liderami grup parafialnych w parafii Chrystusa Króla w Jarosławiu. Ponadto zastosowałem technikę analizy treści tematycznego wypracowania pt., Jaki wpływ na wychowanie w parafii Chrystusa Króla według Pani/Pana ma wychowanie religijne, patriotyczne, sportowe i kulturalne? W książce dominuje metodologia badań pedagogicznych – od języka pojęciowego po interpretację wyników. Dodatkową wartość wg. mojej oceny ma materiał zdjęciowy – jako ilustracja i faktografia, a potencjalnie także materiał źródłowy dla metody socjologii wizualnej lub antropologii wizualnej. W książce bazuję na tomistycznej i personalistycznej koncepcji człowieka uwzględniając dorobek wielu tuzów filozofii, humanistyki, pedagogiki, oraz humanistycznej części nauk o kulturze fizycznej. Podstawowym zadaniem nauki jest odkrywanie prawdy budując przy tym etyczny fundament dla działań pedagogicznych. Personalistyczna ontologia i katolicka aksjologia dają taki właśnie spójny wewnętrznie fundament, którego skuteczność zyskuje tu kolejne potwierdzenie. Wśród źródeł zastosowałem dokumenty Kościoła Katolickiego dotyczące wychowania chrześcijańskiego, w tym homilie wielkiego polskiego Papieża Jana Pawła II oraz serię materiałów archiwalnych z Jarosławia i Przemyśla. Z kolei pośród opracowań naukowych dominuje polskojęzyczna literatura z zakresu pedagogiki, teorii wychowania, pedagogiki sportu, psychologii, prace ukazujące perspektywy tomizmu i personalizmu, publikacje reprezentatywne dla humanistyki kultury fizycznej i z szerszego dyskursu zagadnień pokrewnych tematyce

niniejszej dysertacji. W książce znajdują się liczne pozycje z metodologii badań pedagogicznych oraz społecznych. Są to głównie pozycje książkowe, zarówno starsze, ale wciąż aktualne, jak i nowsze, także z ostatnich lat. Jest to zbiór o wartości autotelicznej jako zestawienie polskiego dorobku naukowego na temat wychowania w duchu wartości chrześcijańskich.

Uzasadnienie wyboru przedmiotu badań

Przy pisaniu niniejszej książki kierowały mną motywy osobiste i poznawcze. Jestem kapłanem, wychowawcą, oficerem WP, dowódcą Legii Akademickiej, Oddziału Terytorialnego – Podkarpacie, dyplomowanym instruktorem ratownictwa drogowego oraz dyplomowanym trenerem judo. Pragnieniem moim było podzielenie się osobistymi doświadczeniami z pracy duszpasterskiej z dziećmi i młodzieżą. W dobie niezrozumienia działalności duszpasterskiej wśród dzieci i młodzieży, niezrozumienia fenomenu sportu oraz jego znaczenia w procesie wychowania, podjąłem próbę ukazania pozytywnego wpływu wychowania religijnego, patriotycznego, sportowego i kulturalnego na kształtowanie młodych pokoleń.

Cele badań

Niniejsza książka jest próbą określenia wpływu wychowania religijnego, patriotycznego, sportowego i kulturalnego na proces wychowania dzieci i młodzieży na przykładzie działalności duszpasterskiej parafii Chrystusa Króla w Jarosławiu, świetlicy socjoterapeutycznej „U Kolpinga” przy parafii Chrystusa Króla oraz Parafialnego Klubu Sportowego (PKS) Kolping Jarosław. Aby odpowiedzieć na pytanie, jak wychowanie religijne, patriotyczne, sportowe i kulturalne wpływa na proces wychowania we wspólnotach parafialnych, świetlicy i PKS Kolping Jarosław, postawiono problemy szczegółowe:

- 1) Dlaczego dzieci i młodzież podejmują formację w parafii Chrystusa Króla w Jarosławiu?
- 2) W jaki sposób zaangażowanie w żywy Kościół, patriotyzm, sport, kulturę wpływa na życie dzieci i młodzieży?
- 3) Co ma największy wpływ na ich hierarchię wartości?

Uzyskanie odpowiedzi na powyższe pytania, oprócz analizy literatury przedmiotowej, wymagało przeprowadzenia rzetelnych badań nad materiałami źródłowymi, łączących podejście ilościowe i jakościowe. Pozwoliły one uchwycić różnorodność doświadczeń badanych oraz opisać rolę religii, patriotyzmu, sportu i kultury w wychowaniu dzieci i młodzieży.

Badaniu zostały poddane treści gazety parafialnej „Chrystus Królem” z lat 2003–2014 mówiące o procesie wychowania dzieci i młodzieży przez formację religijną, patriotyczną, sportową i kulturalną. Wypowiedzi wychowawców oraz pedagogów ze świetlicy „U Kolpinga” dotyczące procesu wychowania, a także fotografie z archiwum parafialnego, prezentujące uroczystości o charakterze religijnym i patriotycznym, a także wydarzenia sportowe i kulturalne.

Realizacja badań

Jak wspomniałem wcześniej moje badania teoretyczne zostały zapoczątkowane praktycznym aspektem wychowania dzieci i młodzieży. Jako kapłan już od pierwszych lat posługi kapłańskiej zostałem włączony w nurt wychowania katolickiego. Pracując jako katecheta wychowywałem dzieci i młodzież w duchu katolickim. W ciągu wielu lat posługi pogłębiałem swój warsztat katechetyczny poprzez systematyczną naukę na studiach na KUL czy też rozwijając się poprzez udział w licznych kursach i szkoleniach. Kiedy ukończyłem studia trenerskie ze specjalności sportowej (trener judo), rozpocząłem pracę wychowawczą w PKS Kolping Jarosław. Od roku 2003 do 2022 wychowałem całe rzesze wspaniałych sportowców. W roku 2014 obroniłem pracę doktorską z pedagogiki, badając wpływ sportu (judo) na wychowanie dzieci i młodzieży. W dalszych moich badaniach w kolejnych latach poszerzyłem zakres badań na pozostałe sekcje sportowe w PKS Kolping Jarosław oraz zbadałem w jaki sposób religia, sport, patriotyzm oraz kultura wpływa na wychowanie dzieci i młodzieży zaangażowanych w żywy Kościół, świetlicę u Kolpinga i PKS Kolping Jarosław.

Wyniki moich badań przedstawiałem podczas pracy z dziećmi i młodzieżą oraz na wykładach i konferencjach w Polsce i zagranicą, we Lwowie i Chersonie (Ukraina). Do najistotniejszych zaliczam swój udział w konferencjach:

03.12.2010 r. Forum Pedagogiczne zorganizowane przez Instytut Pedagogiczny, wygłosiłem referat pt. “Wpływ sportu na wychowanie ucznia zdolnego”.

03 – 04 marca 2011, II Podkarpackie Forum Filologiczne zorganizowane przez Instytut Humanistyczny PWSTE w Jarosławiu, wygłosiłem referat pt. “Judo – podstawy kulturowe”.

06 – 08.04.2011, zorganizowałem jako Duszpasterz Akademicki PWSTE Jarosław Konferencję Naukową: “Jan Paweł II – Droga do świętości” i wygłosiłem referat pt. “Wychowanie przez sport w nauczaniu Jana Pawła II”.

07 – 09.06.2011 I Międzynarodowa Konferencja Naukowa, Pedagogika Euroregionu Karpackiego - dorobek, wyzwania, aspiracje, potrzeby, wygłosiłem referat pt.: “Wychowanie przez sport na Podkarpaciu”.

28 luty 2012, II sympozjum Naukowe w Ramach Dyskursu Pedagogicznego Agresja – Przemoc – Wsparcie zorganizowanym przez Koło Naukowe Pedagogów i Terapeutów PWSTE w Jarosławiu. Wygłosiłem referat pt. “Sport a agresja”.

24 kwietnia 2013, Międzynarodowa Konferencja Naukowa, Edukacja Wielokulturowa Wyzwania – Dylematy - Efekty, wygłosiłem referat pt. “Janusz Korczak i jego system wychowania”.

03 kwietnia 2014, III Międzynarodowa Konferencja Naukowa z cyklu “Podkarpackie Forum Filologiczne”.

09 – 10 kwietnia 2014, Jako Duszpasterz Akademicki Państwowej Wyższej Szkoły Techniczno-Ekonomicznej zorganizowałem Sympozjum Naukowe „Jan Paweł II Święty Wychowawca”, wygłosiłem referat pt. “Jan Paweł II – wychowawca dzieci i młodzieży poprzez głoszone słowo i świadectwo życia”.

Końcowym etapem moich badań jest wyżej wspomniana książka, w której opisuję wpływ wychowania religijnego, patriotycznego, sportowego oraz kulturalnego na wychowanie dzieci i młodzieży.

Osiągnięte wyniki:

Kluczowym momentem w procesie formowania się osobowości jest, jak coraz częściej się sądzi, okres dorastania – młodość. Mają wówczas miejsce silne procesy identyfikacji z ważnymi postaciami i wzorcami osobowymi, autorytetami, a wpływy idei wiążą młodego człowieka ze społecznościami (tworzenie wspólnot) i z ważnymi procesami dziejowymi. Piętno, jakie odciska młodość na całym życiu człowieka jest tak silne dlatego, że charakteryzuje się ona autentyzmem poszukiwania sensu życia, idealizmem, nonkonformizmem i dążeniem do jednoznaczności w odróżnianiu dobra i zła. Te ważne cechy młodości dostrzegali filozofowie, pedagodzy, a wśród nich kapłani jak na przykład: ks. Jan Bosko, ks. Adolf Kolping, ks. Bronisław Markiewicz czy w naszych czasach Karol Wojtyła – Jan Paweł II.

Wychowanie religijne, patriotyczne, sportowe oraz kulturalne ma istotny wpływ na całościowe wychowanie dzieci i młodzieży. Po analizie materiałów źródłowych, tj. gazety parafialnej

„Chrystus Królem”, wywiadów z wychowawcami ze świetlicy „U Kolpinga” oraz wypracowania na temat wychowania napisanego przez pedagogów – i wreszcie po analizie fotografii obrazujących działalność patriotyczną, religijną, sportową oraz kulturalną parafii Chrystusa Króla w Jarosławiu i w świetlicy „U Kolpinga” należy stwierdzić, że:

Dzieci i młodzież bardzo chętnie angażowały się w proponowane akcje duszpasterskie w parafii i świetlicy i nadal to czynią. Bardzo duży wpływ na ich życie ma wychowanie religijne, sportowe, patriotyczne oraz kulturalne. Uprawianie sportu wpływa na ich wytrwałość. Te młode osoby swój wolny czas bardzo często spędzają w świetlicy oraz wspólnotach parafialnych, ale również pomagają rodzicom w pracach domowych. Swoje zainteresowania i uczestnictwo we wspólnotach czy sekcjach zawdzięczają zazwyczaj rodzicom, a często także starszemu rodzeństwu, które należało do wspólnot parafialnych, uczęszczało do świetlicy „U Kolpinga”, było zaangażowane w życie religijne, kulturalne, czy też uprawiało sport.

Wychowanie religijne, patriotyczne, kulturalne oraz sportowe pozwala dzieciom i młodzieży doskonalić charaktery. Aktywność fizyczna, rozwój fizyczny uczą uprzejmości a także cierpliwości oraz współdziałania w grupie. Zajęcia takie przygotowują młodych ludzi do dojrzałego życia religijnego, uczą postawy umiłowania i służby ojczyźnie, kulturalnego oraz twórczego wykorzystania czasu wolnego, przygotowują do zawodów sportowych, mają wpływ na kształtowanie ich hierarchii wartości, jak również pozwalają odnaleźć w duszpasterzach, wychowawcach i pedagogach powierników swoich trosk.

Dzieci i młodzież wychowujący się w pełnych i szczęśliwych rodzinach troski powierzają zazwyczaj swoim rodzicom. Większość z tych młodych osób bardzo chętnie uczęszcza na zajęcia proponowane przez duszpasterstwo dzieci i młodzieży w parafii Chrystusa Króla w Jarosławiu i świetlicę „U Kolpinga”. Wynika to z ich własnych chęci. Zajęcia we wspólnotach pozwalają im rozwijać wiarę, tworzyć dzieła kulturalne przez zaangażowanie w grupy teatralne i zespoły muzyczne, poznawać, w jaki sposób najlepiej służyć ojczyźnie przez udział w uroczystościach patriotycznych, wojskowych oraz obozach patriotyczno-wojskowych. Natomiast trenowanie w parafialnym klubie sportowym przygotowuje ich do zawodów sportowych, ale również uczy wytrzymałości,

dyscypliny oraz cierpliwości, pozwala rozwijać większą siłę i moc. Na ich życie duży wpływ mają tradycje rodzinne.

Dzieci i młodzież aktywnie uczestniczą w zajęciach proponowanych przez pedagogów ze świetlicy, duszpasterzy oraz trenerów w klubie sportowym, sport uczy cierpliwości, pomaga rozwijać sprawność fizyczną, ma wpływ na ich wybory życiowe oraz hierarchię wartości.

Grupa dzieci i młodzieży, która chętnie spędza czas czytając książki, uczestnicząc w spotkaniach formacyjnych, ruchach i stowarzyszeniach przy parafii, wskazuje edukację religijną jako czynnik kształtujący ich hierarchię wartości. Dzieci te uczestniczą w spotkaniach formacyjnych ze względu na to, iż pozwalają one dbać o rozwój duchowy. W przypadku dzieci i młodzieży chętnie angażujących się w życie religijne wspólnot, to właśnie wiara ma ogromny wpływ na ich życie i życiowe wybory.

Dzieci ze szkół podstawowych swoje wybory muszą konsultować w większości z rodzicami, to oni mają największy wpływ na ich życie. Zazwyczaj to rodzice inspirowali swoje pociechy do uprawiania różnych sportów oraz uczestniczenia w zajęciach w świetlicy „U Kolpinga”; natomiast gimnazjaliści, młodzież ze szkół średnich oraz studenci swoje wybory w bardzo dużej mierze uzależniają od otoczenia i znajomych. Na ich hierarchię wartości również w dużej mierze wpływają poznawane treści, w tym wiara. Z analizy materiałów wynika, że dzieci i młodzież spędzający swój wolny czas w świetlicy, w wspólnotach parafialnych i trenujący w klubie sportowym tworzą wspólnotę, zawierają relacje przyjacielskie. Przyjaciele mają wpływ na ich życie, zaś zajęcia proponowane przez parafię pozwalają na hartowanie wytrzymałości i wiary w siebie.

Z pracy i obserwacji pedagogicznej dzieci i młodzieży wynika, że z problemami oraz niepokojami ponad połowa dzieci i młodzieży zwróciłaby się do rodziców, co cieszy i daje nadzieję na prawidłowe relacje dzieci z rodzicami w przyszłości.

Swoje troski i kłopoty dzieci i młodzież powierzają także wychowawcom i trenerom, co wyraźnie wskazuje na dobre relacje wychowawców ze swoimi podopiecznymi.

Widać również silne, pozytywne relacje dzieci i młodzieży między sobą, wspierają się nawzajem w rozwiązywaniu swoich trosk i problemów.

Dzieci i młodzież, dla których powiernikami trosk są wychowawcy, kapłani i trenerzy, za główną, najważniejszą wspólnotę w swoim życiu uważają tę wspólnotę, do której należą.

Bardzo lubią prowadzone w niej zajęcia. Dla nich zaangażowanie w to, co robią, ma największy wpływ na życie, kształtuje to ich ducha i fizyczność.

Dzieci i młodzież w rozmowach z wychowawcami twierdzą, że na ich hierarchię wartości wpływa wychowanie religijne, patriotyczne, kulturalne oraz uprawianie sportu.

Do uprawiania sportu dzieci mobilizują głównie rodzice i koledzy, jak również trenerzy.

Podsumowując, należy zauważyć, że z analizy dostępnych materiałów i rozmów z wychowawcami, duszpasterzami, wolontariuszami i trenerami wynika, że jedną z głównych przyczyn, ale też i dostrzeganą korzyścią z angażowania się w żywym Kościele, w ruchach i stowarzyszeniach katolickich przy parafii Chrystusa Króla w Jarosławiu, świetlicy „U Kolpinga” oraz Parafialnym Klubie Sportowym są: wychowanie w duchu religijnym, pogłębienie wiary i znajomości zasad życia chrześcijańskiego, nauka, w jaki sposób bardziej pokochać ojczyznę, jej służyć, poznawanie kultury polskiej i światowej, rozwój własnych talentów przez tworzenie kultury, nabywanie umiejętności samoobrony i sprawności fizycznej, doskonalenie własnego charakteru. Trening sportowy rozwija zainteresowania, wzmacnia cierpliwość, dodaje odwagi oraz przygotowuje do różnych zawodów sportowych. Na takie potrzeby dzieci i młodzieży należy odpowiedzieć i umożliwiać im poznanie technik samoobrony, lecz przy zachowaniu dużej odpowiedzialności i ostrożności. Należy brać pod uwagę młody wiek dzieci i trenując różne dyscypliny sportowe, które wybierają, w tym sztuki walki, dobierać najłagodniejsze techniki oraz pracować nad tym, by nie rozbudzać u osób ćwiczących agresji. Istotne jest, by podczas treningu przekazywać uczniom normy moralne, pracować nad odwagą i wychowywać zawodników w pełni panujących nad sobą, by stali się cennym członkiem społeczeństwa, ojczyzny i Kościoła. Wyniki badań przedstawionych w niniejszej dysertacji pozwalają potwierdzić tezę, iż wychowanie religijne, patriotyczne, sportowe oraz kulturalne w pozytywny sposób wpływa na dzieci i młodzież, może odegrać dużą rolę w procesie wychowania młodego pokolenia.

Wyniki analizy, obserwacja pedagogiczna, praca z dziećmi i młodzieżą potwierdzają, że:

- 1) Zarówno dla chłopców, jak i dziewczynek największy wpływ na hierarchię wartości ma wychowanie religijne w duchu katolickim w rodzinnym domu oraz we wspólnotach parafialnych, świetlicy i klubie sportowym.

2) Uprawianie sportu w sekcjach sportowych czy też rekreacyjnie w świetlicy lub wśród ministrantów w wypadku większości dzieci ma wpływ na rozwój sprawności fizycznej, doskonalenie charakteru, rozwijanie zainteresowań. Wzmacnia cierpliwość i dodaje odwagi oraz uczy wiary w siebie, jak również przygotowuje do zawodów sportowych.

3) Największy wpływ na wybory życiowe dzieci mają rodzice, rodzina oraz wartości religijne i patriotyczne, a także uprawianie sportu.

4) Istotnym czynnikiem wpływającym na życie młodych ludzi jest własna wytrwałość, ich chęci oraz uprawianie sportu, które pozwala odreagować stres, ale również doskonalic słabe strony osobowości, rozwijać sprawność fizyczną, zachęca do dbania o ciało i ducha, pozwala zwiększyć poczucie własnej wartości, uczy wiary we własne umiejętności.

5) Z analizy materiałów zawartych w gazecie parafialnej wynika, że jeśli chodzi o główne formy spędzania wolnego czasu, dzieci i młodzież wybierają klub sportowy, wspólnoty parafialne i świetlicę „U Kolpinga”.

6) Analizowane materiały źródłowe wskazują, że podstawowymi powodami zaangażowania w żywy Kościół są: chęć poznania i pogłębienia życia religijnego, umocnienia wiary, poznania, w jaki sposób można służyć ojczyźnie, nauka patriotyzmu, rozwój talentów poprzez zaangażowanie w tworzenie kultury, chęć wzmocnienia kondycji fizycznej, bycia wysportowanym, nauka walki, różnorodnych ćwiczeń oraz samoobrony, także opanowanie sztuki panowania nad emocjami, poznanie kultury japońskiej, wreszcie – osiągnięcie dobrych wyników w zawodach sportowych.

Przeprowadzone badania, doświadczenia, którymi podzielili się w prezentowanych badaniach duszpasterze, pedagodzy i wychowawcy oraz własne doświadczenia w pracy z dziećmi i młodzieżą inspirują do sformułowania kilku postulatów zmierzających do propagowania wychowania religijnego, patriotycznego, kulturalnego oraz sportowego, które ma pozytywny wpływ na wychowanie dzieci i młodzieży:

Po pierwsze, wychowanie religijne, w duchu wartości ewangelicznych w Kościele katolickim umacnia wiarę. Wpływa na hierarchię wartości dzieci i młodzieży, wychowuje do miłości Boga i człowieka. Wychowanie patriotyczne uczy służby dla ojczyzny. Wychowanie kulturalne rozwija talenty dzieci i młodzieży, natomiast sport,

każdy jego rodzaj, ma wpływ na rozwój fizyczny dzieci i młodzieży i powinien być uprawiany przez jak największą rzeszę młodego pokolenia.

Po drugie, należałoby umożliwić dzieciom i młodzieży rozwój życia religijnego poprzez twórczą pracę duszpasterską wśród młodego pokolenia. Organizować uroczystości patriotyczne i zapraszać na nie dzieci oraz młodzież, pokazywać przykłady bohaterów, którzy dla dobra ojczyzny poświęcili własne zdrowie i życie. Zakładać świetlice przy parafialne, gdzie dzieci i młodzież poprzez grupy teatralne, muzyczne itp., będą mogły rozwijać swoje talenty i tworzyć kulturę. Wreszcie tworzyć parafialne kluby sportowe – rekreacyjne uprawianie sportu podnosi bowiem kondycję zdrowotną dzieci i młodzieży oraz pomaga walczyć z używkami, tj. alkoholem, narkotykami; prowadzić kampanię informacyjną wśród rodziców oraz opiekunów o pozytywnym wpływie sportu na rozwój i wychowanie dzieci i młodzieży.

Po trzecie, warto zapraszać ludzi świeckich, pedagogów, instruktorów działających w różnych obszarach życia kulturalnego oraz społecznego, wolontariuszy i wspólnie tworzyć, realizować programy wychowawcze, dzięki którym dzieci i młodzież odnajdą swoje pasje, będą się rozwijać religijnie, kulturowo, patriotycznie, sportowo oraz społecznie.

Po czwarte, ukazywać piękno życia zgodnego z Ewangelią, zgodnego z Bożymi przykazaniami, tworzyć wspólnotę parafialną jako „wspólnotę wspólnot” i ukazywać pozytywny wpływ współpracy rodziny, szkoły oraz Kościoła w dziele wychowania dzieci i młodzieży. Prowadzić szeroką promocję takiej współpracy z wykorzystaniem różnych kanałów informacyjnych, w tym także współczesnych mediów.

Przeprowadzone badania nasuwają też kilka możliwości ich kontynuacji. Najistotniejszymi problemami badawczymi z obszaru zbliżonego do omawianej problematyki są:

porównanie opinii dotyczącej roli wychowania religijnego, patriotycznego, kulturalnego oraz sportowego w rozwoju i wychowaniu dzieci oraz młodzieży wśród członków wspólnot parafialnych, a także wśród dzieci i młodzieży niezaangażowanych bezpośrednio w życie religijne przy parafiach, parafialnych klubach sportowych czy też świetlicach,

porównanie wpływu wychowania religijnego, patriotycznego, sportowego, kulturalnego i sportowego w parafiach rzymskokatolickich z innymi ośrodkami wychowania dzieci i młodzieży,

zbadanie losów życiowych dzieci i młodzieży, którzy byli zaangażowani we wspólnotę żywego Kościoła przy parafii Chrystusa Króla w Jarosławiu, w świetlicy „U Kolpinga” czy też uprawiali jakąś dyscyplinę sportową w Parafialnym Klubie Sportowym, a po osiągnięciu dorosłości rozpoczęli życie zawodowe oraz założyli własne rodziny.

Jak widać, podjęte w niniejszej pracy analizy mogą stać się inspiracją do podejmowania dalszych refleksji o charakterze naukowym – tak teoretycznych, jak i popartych badaniami empirycznymi. Te zaś mogą posłużyć w wymiarze praktycznym do przygotowania odpowiednich programów wychowawczych dla dzieci i młodzieży. Informacje zdobyte w toku prowadzonych badań nie tylko zweryfikowały przyjęte hipotezy, ale wskazują także na zasadność oraz potrzebę wychowania religijnego, patriotycznego, kulturalnego sportowego wśród dzieci i młodzieży. Wielowymiarowa działalność Parafii Chrystusa Króla w Jarosławiu oparta jest o ideę Kolpinga. Przybliżenie tej – mało jeszcze znanej idei czytelnikowi w Polsce oraz ukazanie efektów praktycznego jej zastosowania niewątpliwie jest wielkim wkładem naukowym w dziedzinie pedagogiki społecznej i religijnej. Według mojej oceny praca naukowa spełnia wymogi dotyczące rozprawy habilitacyjnej, wnosząc nową wiedzę – efekt dłuższego procesu badawczego. Niewiele jest podobnych publikacji, które pokazywałyby jak praktycznie realizować szlachetne ideały pedagogiczne.

ad 5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

- Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” filia w Rzeszowie, adiunkt w Instytucie Psychologii i Pedagogiki od roku akademickiego 2024/2025
- Collegium Humanum , filia w Rzeszowie – praca na stanowisku wykładowcy pedagogiki i filozofii, od roku akademickiego 2023/2024

- Wyższa Szkoła Społeczno – Gospodarcza w Przeworsku – praca na stanowisku wykładowcy na kierunku “Bezpieczeństwo wewnętrzne”, wykłady: fizyczne i techniczne aspekty ochrony osób i mienia, obszarów i obiektów. Zajęcia z technik samoobrony od roku akademickiego 2023/2024
- Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi, filia w Jaśle, praca na stanowisku wykładowcy pedagogiki od roku akademickiego 2023/2024
- W latach 2008 – 2014 oraz 2018 – 2019 pracowałem naukowo w Państwowej Wyższej Szkole Techniczno-Ekonomicznej w Jarosławiu.
- W latach 2010 – 2015 oraz 2018 – 2019 pracowałem naukowo w Wyższym Metropolitalnym Seminarium Duchownym we Lwowie prowadząc wykłady oraz ćwiczenia z pedagogiki i katechetyki.
- W Roku akademickim 2016/2017 prowadziłem zajęcia z elementów samoobrony w PWSZ Sanoku na kierunku ratownictwo medyczne oraz w roku akademickim 2018/2019 wykłady i ćwiczenia z pedagogiki w Uczelni Państwowej w Sanoku.

ad 6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.

Jako katecheta – nauczyciel religii przez wiele lat startowałem wraz z moimi uczniami w konkursach biblijnych dochodząc do szczybla centralnego zdobywając pierwsze miejsca w Polsce (3 razy) oraz (2 razy). przygotowani przeze mnie uczniowie zdobywali pierwsze i drugie miejsca z wiedzy z Pisma świętego w Polsce.

Natomiast pracując społecznie w PKS Kolping Jarosław oraz w świetlicy socjoterapeutycznej u Kolpinga przy par. Chrystusa w Jarosławiu wychowałem:

6 Mistrzów Polski

12 v-ce Mistrzów Polski

30 brązowych medalistów Mistrzów Polski dzieci w judo.

W okresie od 2008 – 2014 r. Zorganizowałem 14 Międzynarodowych Turniejów Judo dzieci, młodzieży i studentów. Na wszystkich wyżej wymienionych zawodach moi zawodnicy odnosili wspaniałe sukcesy zajmując czołowe miejsca na podium. Sukcesy sportowe szły równo z sukcesami wychowawczymi. Poprzez sport w okresie 2003 – 2022 przeszło przez sekcję judo około 700 zawodników, dla których sport stał się pasją życiową, a wychowawcza rola sportu ukształtowała ich charakter i sport wychował ich do dojrzałego, odpowiedzialnego życia w wieku dorosłym.

Jestem pomysłodawcą i organizatorem I Ogólnopolskich Mistrzostw Duszpasterstw Akademickich w piłkę nożną, siatkową i koszykową.

ad 7. Oprócz kwestii wymienionych w pkt. 1-6, wnioskodawca może podać inne informacje, ważne z jego punktu widzenia, dotyczące jego kariery zawodowej.

Duszpasterstwo Kościoła, duszpasterstwo specjalne, duszpasterstwo ludzi starych, chorych czy też dzieci i młodzieży niesie ze sobą pracę nad wychowaniem do wiary, pracę nad sobą. Głoszenie Słowa Bożego prowadzi do osobowego spotkania z Bogiem głosiciela jak i słuchacza. Słowo Boże głoszone podczas udzielania sakramentu namaszczenia chorych budzi wiarę i nadzieję w to, że cierpienie minie a człowiek powróci do sił tutaj na ziemi albo będzie szczęśliwy w domu Ojca w niebie. W mojej pracy pastoralnej dane mi było głosić słowo do dzieci, młodzieży, ludzi chorych i umierających. Także, głosiłem słowo poprzez czynne uprawianie sportu. Sport ma ogromne znaczenie w życiu człowieka. Sam jako młody człowiek doświadczyłem ogromu dobra trenując judo w JKS Jarosław, poprzez pracę duszpasterską kapłanów, uczestniczyłem w życiu Kościoła. Jako młodzieniec zauważyłem jak bardzo słuchanie Słowa Bożego ma wpływ na życie oraz trenowanie judo. Wpływało ono na mój charakter i wychowywało mnie do stawiania się dojrzałym człowiekiem. Po zdaniu matury, wstąpiłem do Wyższego Seminarium Duchownego w Przemyślu. Poprzez studia odkrywałem w sobie pragnienia bycia wychowawcą. Teoretyczne wykłady i ćwiczenia przenosiłem na matę, w Seminarium założyłem sekcję judo i trenowałem kleryków. Po święceniach kapłańskich rozpocząłem pracę duszpasterską, wychowawczą, katechetyczną. Odkrywając w sobie coraz większe pragnienia pracy oraz wychowywania dzieci i młodzieży rozpocząłem moją przygodę z nauką.

W tej części skupię się na wszystkich studiach i kursach podjętych po to, by teoretycznie przygotować się do roli wychowawcy i praktycznie wiedzę teoretyczną wykorzystać w swojej pracy.

W latach 2000 – 2002 podjąłem podyplomowe studia w Instytucie Formacji Pastoralno-Liturgicznej w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Zakres tematyczny podjętych studiów obejmował: podstawy socjologiczne i teologiczne urzeczywistniania się Kościoła; ewangelizacja w Kościele współczesnym; formacja liturgiczna wspólnoty, celebransów i spełniających posługi; formacja grup apostołskich i kierownictwo duchowe. Szczególnie ten dział przybliżył mi tematy związane z wychowaniem i pedagogiką. Poznałem na czym polega odnowa Biblijna wspólnot i grup apostołskich, pedagogię rodziny a także jej duszpasterstwo, psychologię małych grup religijnych, charyzmatyczną i eklezjalną rolę ruchów w Kościele, kierownictwo duchowe „nowego człowieka”, formację diakoni, animatorów i apostołów świeckich. Pragnąc doskonalić swój warsztat naukowy, po ukończeniu studiów podyplomowych w roku 2003 rozpocząłem studia doktoranckie na Wydziale Teologii KUL Jana Pawła II w Instytucie Teologii Pastoralnej, specjalizacja Homiletyka. Poznając tajniki głoszenia słowa Bożego poszerzałem swój warsztat wiedzy. W kolejnych latach mojej posługi kapłańskiej podejmowałem różne kursy, szkolenia i studia, by jak najlepiej służyć dzieciom, młodzieży i dorosłym.

W latach 2004-2005 zrobiłem kurs ratownika drogowego, następnie poszerzyłem swoją wiedzę na temat ratownictwa i 2006 roku zrobiłem Kurs Instruktora Ratownictwa Drogowego (ucząc się ratować nie tylko dusze, ale i ciała). Od tego czasu systematycznie wychowuję dzieci i młodzież ucząc bezpiecznego poruszania się po drodze oraz szkoląc w jaki sposób mogą pomóc każdemu potrzebującemu pomocy. Jako sportowiec, judoka podnosiłem swoje kwalifikacje sportowe. Najpierw zdobywałem stopnie kiu (uczniowskie), a następnie uzyskałem stopień 1 Dan (mistrzowski). W latach 2006 – 2007 odbyłem specjalistyczny kurs Instruktora dyscypliny sportu – judo. Założyłem sekcję judo w PKS Kolping Jarosław i od 2003 roku wychowuję przez sport i trenuję dzieci oraz młodzież w olimpijskiej dyscyplinie sportu judo. Poprzez kolejne lata zdobywałem kolejne stopnie mistrzowskie Dan. Dziś mogę się poszczycić posiadaniem stopnia 4 Dana w Judo, jestem trenerem II klasy sportowej.

Wraz z rozwojem warsztatu sportowego podejmowałem kolejne studia, by rozwijać się umysłowo i duchowo. 13 czerwca 2008 roku obroniłem pracę doktorską z teologii, specjalizacja

– homiletyka. Jest to dziedzina wiedzy teoretycznej a zarazem praktycznej. Poszerzyłem swój warsztat wiedzy i poznałem metody prowadzenia ludzi do Pana Boga poprzez głoszenie słowa Bożego, a tym samym wychowywanie w duchu katolickim, by móc kontynuować proces wychowania dzieci i młodzieży poprzez organizację wycieczek, obozów, rekolekcji i pielgrzymek. W 2009 roku ukończyłem kurs instruktorski kierowników wycieczek szkolnych i kierowników obozów wędrownych. W roku 2008 zostałem Duszpasterzem Akademickim i wykładowcą w PWSZ Jarosław a następnie w PWSTE Jarosław. Będąc wykładowcą, podjąłem kolejne studia w KUL. W latach 2010 – 2011 odbyłem podyplomowe kwalifikacyjne studia etyczne na Wydziale Filozofii KUL Jana Pawła II. Kolejny mój rozwój intelektualny związany był z kursem oficerskim w Wyższej Szkole Wojsk Lądowych we Wrocławiu, równocześnie rozpocząłem studia doktoranckie na Wydziale Nauk Społecznych KUL z pedagogiki. W roku 2012 zostałem Oficerem Wojska Polskiego i kontynuowałem wychowanie patriotyczne młodzieży poprzez organizację obozów religijno-patriotycznych. W latach 2010-2015 oraz 2018-2019 zostałem wykładowcą w Wyższym Metropolitalnym Seminarium Duchownym we Lwowie. W roku 2012 zostałem członkiem Kapituły Generalnej Katolickiego Stowarzyszenia Sportowego RP i miałem realny wpływ na wychowanie rzeszy dzieci i młodzieży działającej w klubach sportowych w Polsce. Moja praca wychowawcza wśród młodzieży poszerzyła się w latach 2013 – 2015, kiedy zostałem wiceprezesem krajowym Związku Dzieła Kolpinga w Polsce. Odpowiadałem za formację Młodego Kolpinga – młodzieży zrzeszonej w związku Kolpinga w Polsce. Teoretyczną wiedzę zdobywaną na wykładach i ćwiczeniach z Teologii i Pedagogiki zdobytą podczas studiów doktoranckich na KUL, przenosiłem na konkretną pracę wychowawczą wśród dzieci i młodzieży. Pracowałem także w duszpasterstwie turystycznym zajmując się wychowywaniem młodzieży oraz dorosłych poprzez organizację wycieczek turystycznych w Bieszczady i inne piękne zakątki Polski oraz Europy jako Rejonowy Duszpasterz turystyki. Pracując jako Duszpasterz Akademicki zostałem 2013 roku wybrany w Warszawie - podczas dorocznego spotkania Duszpasterzy Akademickich z Polski - Ojcem Duchownym Duszpasterzy Akademickich w Polsce. Funkcję tę pełniłem w latach 2013 – 2014 organizując rekolekcje dla DA i służąc współbraciom w kapłaństwie a także studentom w Polsce posługą kapłańską ojca duchownego. Na macierzystej Uczelni w PWSTE Jarosław, w latach 2013-2014, oprócz zajęć naukowych, dydaktycznych, pedagogicznych oraz sportowych pełniłem funkcję pełnomocnika Rektora PWSTE w Jarosławiu ds. systemu opieki i kontaktu z osobami

niepełnosprawnymi studiującymi w PWSTE w Jarosławiu. W roku 2014 obroniłem pracę doktorską z pedagogiki, łącząc teorię wychowania z praktycznym wychowaniem dzieci, młodzieży w par. Chrystusa Króla w Jarosławiu, PKS Kolping Jarosław, czy też Uczelniach Wyższych w Jarosławiu, Lwowie a także Sanoku. W latach 2014-2015 podjąłem studia z misjologii na Uniwersytecie Warszawskim i jednocześnie Formację w Centrum Formacji Misyjnej w Warszawie. W roku 2015 odbyłem staż misyjny w Afryce (Kamerun) oraz pracowałem w Ordynariacie Polowym Wojska Polskiego jako kapelan WP, wychowując młodych żołnierzy. W roku 2016 prowadziłem zajęcia z samoobrony na kierunku ratownictwo medyczne w PWSZ Sanok. W sierpniu 2017 roku odbyłem staż misyjny w Kazachstanie, biorąc udział w Spotkaniu Młodych Katolików z Kazachstanu i państw byłego bloku komunistycznego. Zdobywając doświadczenie w pracy duszpasterskiej i wychowawczej ciągle podnosiłem swoje kwalifikacje naukowe. W 2019 roku ukończyłem kurs w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy i uzyskałem tytuł ratownika. W latach 2019 – 2021 odbyłem kolejne studia w zakresie duchowości i wychowania człowieka – Kurs Kierowników Duchowych prowadzony przez Szkołę Formatorów z Krakowa z Akademii Ignatianum w Krakowie. W ostatnich latach oprócz zdobywania wiedzy podjąłem pracę wewnętrzną nad własnym uświęceniem i charakterem. Na przełomie lat: 2019 – 2022 uczestniczyłem w czterech tygodniowych rekolekcjach ignacjańskich z prowadzeniem indywidualnym w Domu Formacji Stałej – Manresa w Starej Wsi, w rekolekcjach dla księży “Znak sprzeciwu. Kapłaństwo i misja Kościoła we współczesnym świecie”. W dniach 29 listopada 2019 r. uczestniczyłem w Dniach skupienia dla księży “Wybrał tych, których sam chciał, powołanie: tajemnica Bożego wyboru i ludzkiej odpowiedzi” 6 – 7 października 2019 r. “Zbawienie i życie duchowe w tradycji chrześcijańskiego wschodu” 10 – 11 listopada 2019 r., 12 – 13 stycznia 2020 r., 08 – 09 marca 2020 r., 05. – 06 kwietnia 2020 r., 10 – 11 maja 2020 r., 06 – 07 września 2020 r., 04 – 05 października 2020 r. Oprócz własnej formacji uczestniczyłem w kilku sesjach naukowych: “Człowiek we wspólnocie” w dniach od 21 - 23 czerwca 2019 r. “W poszukiwaniu własnej męskości” w dniach od 02 – 04 sierpnia 2019 r. “Ku wolności wyswobodził nas Chrystus” w dniach 29 listopada – 01 grudnia 2019 r. “Psychologiczne uwarunkowania konstruktywnych relacji w rodzinie i we wspólnocie” w dniach 31 stycznia do 02 lutego 2020 r. “Poznać i uporządkować uczucia nieuporządkowane – cz.1” w dniach od 27 – 29 listopada 2020 r. “Poznać i uporządkować uczucia nieuporządkowane - cz.2.”

w dniach 29 – 31 stycznia 2021 r. Wszystkie wyżej wymienione rekolekcje, dni skupienia i sesje naukowe odbyły się w Domu Formacji Stałej – Manresa w Starej Wsi.

Dokumentując mój dorobek naukowy oraz wychowawczy pragnę uzyskać stopień naukowy dr habilitowanego, by jeszcze bardziej poświęcić się teoretycznie nauce, poznawać teoretyczne aspekty wychowania dzieci oraz młodzieży i szlachetne ideały a także systemy wychowawcze wprowadzać w codzienność kształcąc studentów i wychowując rzesze dzieci i młodzieży przez sport, religię, kulturę i patriotyzm.

Ks. Stanisław Dyndał

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Ks. Dyndał', with a long horizontal flourish extending to the right.